

3. Jeżeli liczba pracowników wyrażających chęć zmiany pracy w pełnym wymiarze czasu pracy na pracę w niepełnym wymiarze czasu pracy jest większa od możliwości oferowanych przez zakłady pracy, pierwszeństwo do tej formy zatrudnienia przyznaje się:

- 1) kobietom obciążonym wychowaniem dzieci bądź udzielającym pomocy młodym małżeństwom w opiece nad dziećmi w wieku przedszkolnym,
- 2) osobom o niepełnej sprawności do pracy.

4. Pracownicy, którzy przechodzą do pracy w niepełnym wymiarze czasu pracy, mogą być w ramach posiadanego funduszu płac przeseregowani poza terminem przeseregowania, nie wyżej jednak niż do najwyższej grupy i stawki wynagrodzenia przewidzianej dla danego stanowiska pracy.

§ 6. 1. Właściwi ministrowie oraz terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego spowodują zorganizowanie bądź rozszerzenie produkcji w systemie pracy nakładczej w podległych zakładach pracy, w szczególności w zakresie:

- 1) produkcji przeznaczonej na zaopatrzenie rynku przy wykorzystaniu surowców lokalnych i odpadowych oraz produkcji na eksport,
- 2) produkcji prostych elementów lub wyrobów w kooperacji z produkcją podstawową, jeżeli warunki techniczne i rachunek ekonomiczny wskazują na celowość i możliwość przesunięcia niektórych operacji produkcyjnych do tego systemu pracy.

2. W ramach działań, o których mowa w ust. 1, należy również rozważyć możliwość wykorzystania systemu pracy nakładczej dla uruchomienia produkcji ubocznej.

3. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług, po porozumieniu z zainteresowanymi centralnymi związkami spółdzielczymi, przedstawi Prezesowi Rady Ministrów w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie uchwały propozycje rozwiązań wpływających na przyspieszenie uzasadnionego rozwoju pracy nakładczej.

§ 7. 1. Zakłady pracy zatrudniające pracowników, dla których praca w tym zakładzie stanowi dodatkowe zatrudnienie, powinny rozwiązać z tymi pracownikami umowę o pracę z zachowaniem przepisów prawa pracy, jeżeli terenowy organ administracji państwowej zapewni skierowanie w trybie przepisów o pośrednictwie pracy innych osób poszukujących pracy bądź absolwentów szkół na stanowiska pracy zajmowane przez tych pracowników.

2. Zakłady pracy powinny przestrzegać zasady, że zatrudnienie pracownika w dodatkowym miejscu pracy może nastąpić tylko w wypadku szczególnie uzasadnionym, z zachowaniem trybu pośrednictwa pracy oraz po uzyskaniu zgody macierzystego zakładu pracy na podjęcie dodatkowego zatrudnienia.

3. Przez dodatkowe zatrudnienie rozumie się wykonywanie przez pracownika zatrudnionego w pełnym wymiarze czasu pracy — pracy w innym zakładzie w niepełnym wymiarze czasu pracy na podstawie umowy o pracę.

§ 8. Zakłady pracy mogą zatrudniać pracowników pobierających emeryturę lub uprawnionych do jej otrzymania na ogólnych zasadach, jeżeli na stanowiska pracy zajmowane przez tych pracowników brak jest kandydatów spośród osób poszukujących pracy lub absolwentów szkół.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

UCHWAŁA Nr 184 RADY MINISTRÓW

z dnia 25 sierpnia 1981 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie gospodarowania surowcami wtórnymi metali.

Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 92 Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 1974 r. w sprawie gospodarowania surowcami wtórnymi metali (Monitor Polski z 1974 r. Nr 17, poz. 104 i z 1977 r. Nr 35, poz. 172) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jednostki, o których mowa w ust. 1, powinny wysortowywać z surowców wtórnych metali przed-

mioty ze stali i żeliwa, nadające się do dalszego użytkowania bez przetopu, tzw. żelastwo użytkowe, zużywać je na własne potrzeby lub sprzedawać jednostkom gospodarki społecznej i nie społecznej oraz osobom fizycznym.”

- 2) w § 2 skreśla się ust. 2a.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski